

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ordonanță de urgență privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – Prezenta ordonanță de urgență stabilește condițiile de exercitare a dreptului la liberă circulație, de rezidență și de rezidență permanentă pe teritoriul României, precum și limitele exercitării acestor drepturi din motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică ale următoarelor categorii de persoane:

a) cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European și membrii acestora de familie, care îi însoțesc sau li se alătură;

b) cetățenii Confederației Elvețiene și membrii acestora de familie, care îi însoțesc sau li se alătură.”

3. La articolul 2 alineatul (1), punctele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. *cetățean al Uniunii Europene* – orice persoană care are cetățenia unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene, altul decât România;

2. *stat membru* – stat membru al Uniunii Europene, altul decât România;”

4. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 7 se introduc două noi puncte, punctele 8 și 9, cu următorul cuprins:

„8. *asigurare de sănătate* – asigurare de sănătate în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România, în condițiile legii, alte asigurări de sănătate încheiate pe teritoriul statelor membre care produc efecte pe teritoriul României sau al statelor cu care România a încheiat documente internaționale în domeniul sănătății, în condițiile prevăzute de respectivele documente internaționale, sau orice altă asigurare de sănătate care acoperă, pe teritoriul României, cel puțin riscurile acoperite de asigurările de sănătate în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România;

9. *statut de lucrător* – situația cetățenilor Uniunii Europene care desfășoară pe teritoriul României activități dependente sau activități independente, în condițiile legii.”

5. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. – (1) Cetățenii Uniunii Europene și membrii acestora de familie care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României beneficiază de egalitate de tratament cu cetățenii români în domeniul de aplicare a tratatelor Uniunii Europene, sub rezerva prevederilor acestor tratate și a dispozițiilor adoptate în aplicarea lor.”

6. La articolul 5, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Viza de intrare pentru persoanele prevăzute la alin. (2) se acordă, la cerere, de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, cu aprobarea prealabilă a Centrului Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, în termen de 48 de ore și fără plata taxelor consulare. Documentele necesare pentru eliberarea vizei de intrare se stabilesc prin norme metodologice, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), membrul de familie care nu este cetățean al Uniunii Europene este scutit de la obligativitatea obținerii unei vize de intrare, dacă îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

a) însoțește un cetățean al Uniunii Europene sau se alătură unui cetățean al Uniunii Europene care își exercită dreptul de rezidență pe teritoriul României;

b) deține un document valabil, care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru în calitate de membru de familie al cetățeanului Uniunii Europene pe care îl însoțește sau căruia i se alătură pe teritoriul României.”

7. La articolul 5, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Organele poliției de frontieră nu aplică ștampila de intrare sau de ieșire în pașaportul persoanelor din categoria prevăzută la alin. (4).”

8. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), înainte de comunicarea refuzului intrării pe teritoriul României, persoanei i se acordă o perioadă de timp, pe care o consideră necesară, în care să dovedească îndeplinirea condițiilor de intrare sau faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră asigură tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin acordarea, fără plată, a vizei de intrare pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dar care însoțesc sau se alătură unui cetățean al Uniunii Europene, după analizarea situației fiecărei persoane.”

9. Articolul 9 se abrogă.

10. La articolul 10, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. – (1) Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii de familie ai acestora, sunt obligați să declare, la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, următoarele:”

11. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Furtul documentelor în baza cărora se permite trecerea frontierei de stat a României, precum și al celor eliberate de autoritățile române, în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, se declară la organul de poliție competent teritorial, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului.”

12. La articolul 10, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹)-(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pierderea, deteriorarea sau distrugerea documentelor eliberate de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe

de urgență se declară la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului.

(2²) Documentele eliberate de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență care sunt declarate pierdute, deteriorate, distruse sau furate, sunt nule de drept.

(2³) Persoana care a găsit un document eliberat de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență este obligată să îl depună ori să îl trimită, în termen de 24 de ore, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la cea mai apropiată formațiune a Oficiului Român pentru Imigrări.”

13. La articolul 12, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cetățenii Uniunii Europene care intră pe teritoriul României și sunt în căutarea unui loc de muncă beneficiază de drept de rezidență pentru o perioadă de până la 6 luni de la data intrării, fără îndeplinirea vreunei condiții suplimentare.”

14. La articolul 13 alineatul (1), literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) au statutul de lucrător;

.....
d) sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. a)-c) sau ai unui cetățean român cu domiciliul sau reședința în România.”

15. La articolul 13, alineatele (2)-(6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dreptul de rezidență are o durată determinată de perioada în care titularul îndeplinește condițiile de exercitare a acestuia, prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Rezidentul care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă mai mare de un an și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, își păstrează dreptul de rezidență și statutul de lucrător pe perioada în care este șomer.

(4) Rezidentul care a avut un contract de muncă cu o durată determinată mai mică de un an sau care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă de cel mult 12 luni și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, își păstrează dreptul de rezidență și statutul de lucrător pentru o perioadă de 6 luni de la data la care devine șomer.

(5) Rezidentul care nu se mai află în situația prevăzută la alin. (1) lit. a), dar care nu a devenit șomer și urmează un program de pregătire profesională la o instituție dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. c), își păstrează dreptul de rezidență și statutul de lucrător, dacă pregătirea are legătură cu domeniul în care și-a desfășurat anterior activitatea.

(6) Pe perioada în care rezidentul aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) se află în incapacitate temporară de muncă datorată unei boli sau unui accident, acesta își menține dreptul de rezidență și statutul de lucrător.”

16. La articolul 13, alineatul (7) se abrogă.

17. La articolul 15, partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. – În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene aflați în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-c) vor depune la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente, după caz:

a) contractul de muncă sau o adeverință eliberată de angajator, vizate în condițiile legii, ori documente care să ateste desfășurarea de activități independente, eliberate conform legii, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. a);”

18. La articolul 16, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. – (1) În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene prevăzuți la

art. 13 alin. (1) lit. d) trebuie să depună, la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente:

a) actul de stare civilă care atestă căsătoria sau, după caz, documentele care atestă legătura de rudenie cu rezidentul, în condițiile art. 10 alin. (3), sau cu cetățeanul român, în condițiile legii, și atunci când este cazul;

b) cartea de identitate valabilă a cetățeanului român al cărui membru de familie este.

(2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la art. 13 alin. (1) lit. d), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, și asigurare de sănătate.”

19. La articolul 16, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Cetățeanul Uniunii Europene membru de familie al unui cetățean român este obligat să facă dovada asigurării de sănătate.”

20. La articolul 17, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

„(4) Valabilitatea certificatului de înregistrare prevăzut la alin. (1) este de 5 ani de la data emiterii. La solicitarea cetățeanului Uniunii Europene, certificatul de înregistrare poate fi emis pentru o perioadă mai mică de 5 ani, dar nu mai puțin de un an.

(5) În situația continuării rezidenței pe teritoriul României, înainte de expirarea valabilității certificatului de înregistrare, titularul este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea eliberării unui nou certificat de înregistrare.”

21. Articolul 18 se abrogă.

22. La articolul 19, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. – (1) În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 13 alin. (1¹) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Oficiului Român pentru Imigrări, în termen de 3 luni de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente:

.....
 (3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate în întreținere și partenerului, care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentele prevăzute la alin. (1) lit. a).”

23. La articolul 19 alineatul (1), litera c) se abrogă.

24. La articolul 19, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul solicitărilor ulterioare, dacă sunt îndeplinite prevederile prezentei ordonanțe de urgență, cartea de rezidență se eliberează în cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii.”

25. La articolul 20, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Cu cel puțin 30 de zile înaintea expirării perioadei de valabilitate, titularul cărții de rezidență este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea eliberării unei noi cărți de rezidență, în condițiile legii.”

26. La articolul 21 alineatul (1), partea introductivă a literei b) și punctul (iii) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) dacă se desface sau se anulează căsătoria în oricare dintre următoarele condiții:

.....

(iii) desfacerea căsătoriei se datorează unor circumstanțe deosebit de dificile, precum faptul că soțul/soția care nu are cetățenia Uniunii Europene a fost victima violenței domestice în timpul căsătoriei;”

27. La articolul 21 alineatul (1), litera c) se abrogă.

28. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Partenerul care nu are cetățenia Uniunii Europene își păstrează dreptul de rezidență, până la dobândirea dreptului de rezidență permanentă, în cazul în care parteneriatul înregistrat se desface sau se anulează, cu aplicarea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. b).”

29. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (1¹), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (1¹) în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și b), sau în calitate de membru de familie al unei persoane care îndeplinește una dintre aceste condiții, dacă familia este deja constituită pe teritoriul României.”

30. La articolul 21, alineatul (3) se abrogă.

31. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. – (1) În situația în care cetățeanul Uniunii Europene părăsește România sau a decedat, dreptul de rezidență al copiilor acestuia și al părintelui în îngrijirea căruia copiii se află, indiferent de cetățenie, rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

a) copiii locuiesc în România;

b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România.

(2) Persoanele care se încadrează în situațiile prevăzute la alin. (1) și la art. 21 își păstrează dreptul de rezidență, exclusiv cu titlu personal.”

32. La articolul 22, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În înțelesul alin.(1) și (2), rezidența continuă presupune exercitarea dreptului de rezidență, în condițiile legii, în ultimii 5 ani anteriori soluționării cererii de rezidență permanentă. Dovada continuității rezidenței cade în sarcina solicitantului și poate fi făcută prin orice mijloc de probă.

(2²) În înțelesul alin. (1) rezidența legală presupune exercitarea dreptului de rezidență pe teritoriul României în condițiile legii, fără a fi întreruptă de o măsură de limitare sau restrângere a dreptului de rezidență, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, sau de o măsură de îndepărtare de pe teritoriul României, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare.”

33. La articolul 22 alineatul (3), după litera c) se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:

„d) perioada în care a fost executată o pedeapsă privativă de libertate pe teritoriul României, mai mică de 6 luni.”

34. La articolul 23 alineatul (1), literele a)-c) și alineatul (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) au statutul de lucrător dacă, în momentul încetării activității, au împlinit vârsta prevăzută de legislația națională în vederea pensionării pentru limită de vârstă sau, în cazul în care contractul de muncă încetează cu drept de pensionare anticipată în condițiile legii, dacă au fost angajați în România cel puțin în ultimele 12 luni și au avut o ședere continuă mai mare de 3 ani pe teritoriul României. Pentru rezidenții care desfășoară profesii liberale, condiția referitoare la vârsta de pensionare se consideră îndeplinită în momentul împlinirii vârstei de

60 de ani, dacă legea nu prevede altfel;

b) au statutul de lucrător și o ședere continuă pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani și încetează munca din cauza pierderii totale sau a cel puțin jumătate din capacitatea de muncă. Dacă această incapacitate este rezultatul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale, condiția referitoare la durata șederii nu se aplică;

c) după o perioadă de 3 ani de rezidență, în situația prevăzută la art. 13 alin. (1) lit. a) , își desfășoară activitatea într-un alt stat membru, menținându-și, în același timp, reședința pe teritoriul României, unde se întorc, regulat, în fiecare zi sau cel puțin o dată pe săptămână. La acordarea drepturilor prevăzute la lit. a) și b), perioadele de angajare petrecute în statul membru în care persoana în cauză lucrează vor fi considerate ca fiind petrecute pe teritoriul României.

.....

(5) În cazul în care cetățeanul Uniunii Europene care avea statutul de lucrător decedează în perioada de activitate, dar anterior dobândirii dreptului de rezidență permanentă, membrii de familie care au gospodărit împreună cu acesta pe teritoriul României pot dobândi dreptul de rezidență permanentă, dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) la data decesului, cetățeanul Uniunii Europene avea o rezidență continuă de cel puțin 2 ani pe teritoriul României;

b) decesul a survenit în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.”

35. La articolul 23, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (6)-(8), cu următorul cuprins:

„(6) Cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora care sunt de origine română sau născuți în România, precum și celor a căror rezidență este în interesul statului român li se poate acorda dreptul de rezidență permanentă, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 22 alin. (1).

(7) Minorul ai cărui părinți sunt titulari ai unui drept de rezidență permanentă poate beneficia de dreptul de rezidență permanentă fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 22 alin. (1) și (2), la cererea ambilor părinți, a părintelui supraviețuitor, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau, după caz, a reprezentantului legal. În cazul în care numai unul dintre

părinți este titular al unui drept de rezidență permanentă pe teritoriul României, este necesar consimțământul celuilalt părinte, dat în fața reprezentantului Oficiului Român pentru Imigrări, cu ocazia depunerii cererii sau, după caz, în formă autentică.

(8) Cetățenilor Uniunii Europene care fac dovada că au efectuat investiții de minimum 1.000.000 de euro sau au creat peste 100 de locuri de muncă cu normă întreagă li se poate acorda dreptul de rezidență permanentă, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 22 alin. (1).”

36. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Valabilitatea documentelor prevăzute la alin. (1) este de 10 ani de la data emiterii, cu excepția celor care se eliberează persoanelor cu vârsta de până la 14 ani, a căror valabilitate este de 5 ani de la data emiterii.”

37. La articolul 24, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Cu cel puțin 30 de zile înaintea expirării perioadei de valabilitate, titularul cărții de rezidență permanentă este obligat să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea preschimbării documentului.”

38. Articolul 24¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24¹. – (1) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut la art. 12, atât timp cât nu devin o sarcină excesivă pentru sistemul național de asistență socială.

(2) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut în secțiunea a 2-a atât timp cât îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 13 și 21.

(3) Atunci când există date sau informații cu privire la nerespectarea cadrului legal care reglementează dreptul de rezidență, Oficiul Român pentru Imigrări poate verifica îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea dreptului de rezidență de către cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora. Asemenea verificări nu se

efectuează în mod sistematic.”

39. Articolul 24² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24². – (1) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a dreptului de rezidență potrivit art. 24¹ alin. (1) și (2), Oficiul Român pentru Imigrări poate emite o decizie de părăsire a teritoriului României.

(2) Documentul care atestă rezidența pe teritoriul României se anulează la data luării deciziei și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință persoanei în cauză.

(3) Comunicarea deciziei se face în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Persoana împotriva căreia a fost emisă decizia de părăsire a teritoriului are obligația de a părăsi România, în termen de o lună de la data comunicării deciziei.

(5) Decizia de părăsire a teritoriului României poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării, la Curtea de apel în a cărei rază de competență se află structura emitentă. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Contestația suspendă executarea deciziei de părăsire a teritoriului României. Hotărârea instanței prin care se soluționează contestația este definitivă și irevocabilă.

(6) Cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora care nu au părăsit teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (4), le sunt aplicabile prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu completările ulterioare, cu privire la îndepărtarea sub escortă și, atunci când se impune, luarea în custodie publică și tolerarea rămânerii pe teritoriul României.”

40. Articolul 24³ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24³. – (1) Decizia de părăsire a teritoriului României nu poate fi emisă împotriva cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie ai acestora, dacă:

a) cetățeanul Uniunii Europene are statutul de lucrător;

b) cetățeanul Uniunii Europene dovedește prin orice mijloc că este în căutarea unui loc de muncă și că are posibilități reale de a fi

angajat.

(2) Decizia de părăsire a teritoriului României nu poate fi emisă ca o consecință automată a unei solicitări de asistență adresată sistemului național de asistență socială.

(3) În cazul cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor de familie ai acestora care nu mai dețin mijloace de întreținere și care beneficiază de asistență socială, o decizie de părăsire a teritoriului României poate fi emisă numai dacă, în urma unei anchete sociale, se constată că persoana în cauză a devenit o povară excesivă pentru sistemul național de asistență socială.

(4) Ancheta socială se efectuează de către instituția publică specializată a autorității administrației publice locale competentă teritorial, fiind avute în vedere cel puțin următoarele elemente:

- a) raportul dintre perioada de ședere pe teritoriul României și perioada pentru care s-au acordat prestații sociale;
- b) posibilitatea ca, în perioada următoare, persoana în cauză să nu mai aibă nevoie de prestații sociale;
- c) gradul de integrare în societate a persoanei în cauză și a familiei acesteia;
- d) existența unor circumstanțe personale, cum ar fi vârsta sau starea de sănătate, familiale sau de natură economică;
- e) quantumul prestațiilor sociale acordate și ponderea acestora în totalul mijloacelor de întreținere ale persoanei în cauză.”

41. După articolul 24³ se introduce un nou articol, articolul 24⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 24⁴. – (1) Oficiul Român pentru Imigrări anulează, prin decizie motivată, dreptul de rezidență în România, dacă ulterior înregistrării rezidenței se constată că:

a) la data înregistrării rezidenței, calitatea de cetățean al Uniunii Europene sau de membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene a fost dovedită prin folosirea de informații false, documente false sau falsificate ori prin alte mijloace ilegale;

b) dreptul de rezidență a fost înregistrat în baza unei căsătorii de conveniență, constatate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu completările ulterioare, sau în baza unui parteneriat, dacă acesta a fost încheiat sau este declarat cu scopul de a beneficia de drept de rezidență pe teritoriul României.

(2) Documentul care atestă rezidența pe teritoriul României se anulează la data luării deciziei și se retrage cel mai târziu la data la care această decizie este adusă la cunoștință persoanei în cauză.

(3) Decizia de anulare se comunică:

a) de către Oficiul Român pentru Imigrări, dacă persoana în cauză se află pe teritoriul României, prin decizia de returnare emisă potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu completările ulterioare;

b) de către Poliția de Frontieră Română, în momentul în care persoana în cauză se prezintă la frontieră cu scopul de a intra în România, prin înmânarea deciziei de anulare emise de Oficiul Român pentru Imigrări.”

42. La articolul 25, alineatele (1), (2), (4¹), (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Autoritățile române competente pot restrânge exercitarea dreptului la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii de familie ai acestora numai din rațiuni de ordine publică, securitate națională ori sănătate publică. Aceste motive nu pot fi invocate în scopuri economice.

(2) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă, se pot dispune, în condițiile legii, măsuri specifice de restrângere a dreptului la liberă circulație, numai dacă reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică sau securitatea națională.

.....

(4¹) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului de liberă circulație pe teritoriul României al cetățenilor Uniunii Europene și al membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și trebuie să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare. Nu pot fi acceptate motivări care nu sunt direct legate de caz sau care sunt legate de considerații de prevenție generală.

.....

(6) Decizia de restrângere a dreptului de liberă circulație se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie al acestuia, în scris, de către autoritatea care a dispus o astfel de măsură, în condițiile legii. Decizia trebuie să conțină prezentarea precisă și completă a tuturor motivelor de fapt și de drept care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia, termenul de introducere a acțiunii și termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României.

(7) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație analizează legalitatea deciziei, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la alin. (1)-(6¹), precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.”

43. La articolul 25, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României este de o lună de la data comunicării deciziei de restrângere a dreptului de liberă circulație, cu excepția acelor cazuri în care autoritatea competentă emitentă a deciziei de restrângere a dreptului de liberă circulație constată că acesta trebuie să părăsească teritoriul României de îndată sau într-un termen mai scurt, în scopul evitării unui risc iminent și grav de încălcare a ordinii publice, sănătății publice sau securității naționale. În cazul expulzării care însoțește pedeapsa închisorii, termenul se calculează de la data executării pedepsei.”

44. După articolul 25 se introduce un nou articol, articolul 25¹, cu următorul cuprins:

„Art. 25¹. – (1) Deciziile de restrângere a dreptului de liberă circulație al căror termen de părăsire a teritoriului României nu a fost respectat și cele prin care se dispune părăsirea de îndată a teritoriului României se pun în executare prin escortarea persoanei în cauză până la frontieră sau până în țara de origine, de către personalul specializat al Oficiului Român pentru Imigrări.

(2) Dacă escortarea prevăzută la alin.(1) nu se poate efectua în 24 de ore, Oficiul Român pentru Imigrări poate solicita luarea în custodie publică a persoanei în cauză, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.”

45. La articolul 27, alineatele (6) și (9) se abrogă.

46. La articolul 27, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Perioada pentru care un cetățean al Uniunii Europene sau membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene poate fi declarat indezirabil este de la 1 la 10 ani, cu posibilitatea prelungirii termenului pentru o nouă perioadă cuprinsă între aceste limite, în cazul în care se constată că nu au încetat motivele care au determinat luarea acestei măsuri. Prolungirea termenului se face în condițiile prevăzute la alin. (2). Termenul începe să curgă de la data expirării termenului prevăzut la art. 25 alin. (6¹).”

47. La articolul 29, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv asupra măsurii de luare în custodie publică, dispusă în condițiile art. 25¹ alin. (2).”

48. La articolul 30, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Măsura prevăzută la alin.(1) este pusă în executare de către Oficiul Român pentru Imigrări.”

49. La articolul 30, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instanța poate dispune interzicerea intrării pe teritoriul României persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura expulzării, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 5 ani. Perioada de interdicție curge de la data expirării termenului prevăzut la art.25 alin.(6¹).”

50. La articolul 30, alineatul (3) se abrogă.

51. La articolul 31¹, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Procedura prevăzută la alin.(1) și (2) nu se aplică în situația în care, deși i s-a adus la cunoștință posibilitatea parcurgerii acestei proceduri, persoana în cauză își manifestă, în scris, intenția de a părăsi în cel mai scurt timp teritoriul României.”

52. La articolul 32, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Afecțiunile care justifică măsura nepermitterii intrării sau a îndepărtării de pe teritoriul României pe motiv de periclitate a sănătății publice, sunt cele care au potențial epidemiologic, astfel cum sunt prevăzute de documentele relevante ale Organizației Mondiale a Sănătății, în măsura în care acestea fac obiectul unor măsuri de protecție a sănătății publice prevăzute de legea română, aplicabile cetățenilor români.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 25¹ alin. (1), măsurile de îndepărtare dispuse potrivit alin.(1) se pun în executare prin escortarea persoanei în cauză până la frontieră de către personalul Oficiului Român pentru Imigrări. Structurile specializate ale Ministerului Sănătății competente teritorial pun la dispoziție un mijloc de transport echipat corespunzător, precum și personalul necesar în astfel de situații.”

53. La articolul 32¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32¹. – (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art. 10 alin. (1), (2), (2¹) și (2³), art. 15, 16, art. 17 alin. (5), art. 19 alin. (1), art. 20 alin. (3) și la art. 24 alin. (6) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei.”

54. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență cu privire la cetățenii Uniunii Europene și la membrii de familie ai acestora se aplică și cetățenilor statelor membre ale Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, respectiv membrilor de familie ai acestora.”

55. La articolul 33², după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora care fac dovada că sunt lucrători frontalieri potrivit art. 1 lit. f) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 166 din 30 aprilie 2004, li se atribuie cod numeric personal, fără eliberarea unui document care să ateste rezidența pe teritoriul României.”

56. În tot cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România” se înlocuiește cu sintagma „asigurare de sănătate”.

Art. II. – (1) Certificatele de înregistrare și cărțile de rezidență permanentă emise cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi, au valabilitatea de 5 și, respectiv, 10 ani de la data emiterii.

(2) Înainte de expirarea termenului de valabilitate prevăzut la alin.(1), titularii acestor documente au obligația să se prezinte la formațiunea competentă teritorial a Oficiului Român pentru Imigrări în vederea preschimbării acestora, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare.

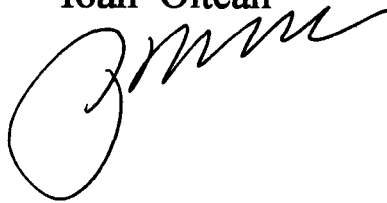
(3) Oficiul Român pentru Imigrări informează în scris titularii documentelor prevăzute la alin.(1) cu privire la stabilirea termenelor de valabilitate pentru documentele respective, cu cel puțin 3 luni înainte de împlinirea acestora.

Art. III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 260/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

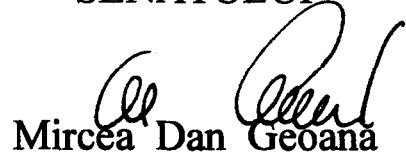
p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ioan Oltean

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Mircea Dan Geoana

București,
Nr.